

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда
№ 602-01-60, внесен от Министерски съвет на 20.10.2016 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

Внимателно се запознахме с внесеня от Министерски съвет на 20.10.2016 г. законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда № 602-01-60, както и с мотивите към него, и изразяваме следното **становище**:

КНСБ активно участва в работната група по подготовка на текстовете за промяна в Кодекса на труда и по разработване на нови текстове на Наредба за командироването, във връзка с транспониране на Директива 2014/67/ЕС.

Конфедерацията изрази своето становище по тези въпроси и в Комисията по трудово законодателство към НСТС.

Тези промени са продиктувани от необходимостта за транспониране изискванията на Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) в българското законодателство.

Със законопроекта за изменение и допълнение на Кодекса на труда се усъвършенстват текстовете, които въведоха изисквания и на разпоредбите на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги.

Изразяваме задоволството си, че редица наши предложения, направени в работната група, са приети и по наше предложение се създава отделна уредба в Глава V, раздел X на Кодекса на труда, относно командироването и изпращането на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги в ЕС. След дългогодишно настояване за несъответствието между чл. 121, ал. 3 КТ и изискванията на Директива 96/71, най-накрая се предлага да отпадне неправилното и ограничителното изискване срокът на командироването да е по-дълъг от 30 календарни дни, за да може командированите работници да ползват поне същите минимални условия на труд, като работниците в приемащата държава.

Отново, по наше настояване, в Кодекса на труда се разграничават двата режима на командироване и изпращане в рамките на предоставяне на услуги в страни-членки на ЕС.

Предлагаме още веднъж на вниманието Ви нашите същностни бележки, които настояваме да бъдат съобразени при приемането на промени в Кодекса на труда, уреждащи материята на командироването на работници от и в България в рамките на предоставяне на услуги, както и в новия подзаконов нормативен акт – **Наредба за условията и реда за командироване на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.**

Предложеният законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда въвежда изискванията на Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) в българското законодателство.

Все пак, искаме да обърнем внимание на следните моменти в законопроекта за изменение и допълнение на КТ, които би следвало да се прецизират и да отговорят на изискванията на Директива 2014/67 за транспонирането ѝ.

В този смисъл настояваме за следното:

1. В § 1 от законопроекта да се редактира новата ал. 2 на чл. 45 КТ, като се добави изречение второ и трето със следното съдържание:

„Синдикалните организации и техните поделения, както и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, могат да предявят иск от името на командированите или изпратени лица в рамките на предоставяне на услуги, чиито права са нарушени по тяхно искане. Тези организации могат да встъпят и като заинтересована страна във всякъщ процес“.

Това предложение се основава на чл. 11, т. 3 от Директивата, където е казано, че: „Държавите-членки гарантират, че синдикалните организации и други трети страни, като напр. сдружения, организации и други правни субекти, които съгласно критериите, определени от съответното им национално право, имат законен интерес да осигуряват спазването на настоящата Директива и на Директива 96/71/ЕО, могат от името на командированите работници или на техния работодател или в тяхна подкрепа и с тяхно съгласие да започват всякакви съдебни или административни производства, предвидени за целите на прилагането на настоящата Директива и на Директива 96/71/ЕО и/или на осигуряване на изпълнението на задълженията по настоящата Директива и по Директива 96/71/ЕО“.

2. Настояваме в § 3 от законопроекта, чл. 121а, ал. 4 да отпадне думата „минималните“ пред думите „условията на работа“, а в ал. 5 на същия член да се направи промяна, като след думите „най-малко“ да се добавят думите „същите условия на работа“.

Мотивите ни за това предложение са, че смятаме за неправилно със законовите текстове да се изкривяват изискванията на Директивата, като се говори, че на работниците се осигуряват не какви да е, а само минималните условия на работа. Директивата позволява да се дадат и условия над минимално определените такива в чл. 3 от Директива 96/71. Според нас, не бива със закон или подзаконов нормативен акт да се насажда разбирането, че българските командировани работници ще работят само при минимални условия на труд, определени в Наредба и сравними с тези за техните колеги, изпълняващи същата работа в приемащите държави на ЕС.

3. Настояваме в § 5 от ЗИД на КТ, с който се създава *нова ал. 2 на чл. 215 КТ*, след думата „пътни“ да се добавят думите „и квартирни“.

Тази редакция на текста отговаря на решението на СЕС по дело С-396/13 и съответства на редакцията на чл. 2, ал. 2, т. 7 от проекта на Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. С предложената редакция текстът на чл. 215, ал. 2 ще даде правно основание с подзаконовия акт да се определя и размера на квартирните пари. Освен това, ал. 2 на чл. 215 КТ ще има еднаква правна симетрия с алинея първа на същия член.

4. В § 6 от законопроекта е изменен чл. 357, ал. 4, с който се въвежда солидарна отговорност между изпълнителя и подизпълнителя като работодател, който не е изплатил работната заплата. Подкрепяме това

предложение, но предлагаме, текстът да се прецизира и да се уреди правото на работника да търси неизплатеното трудово възнаграждение, а не само „минималните възнаграждения“. Работодателят дължи при добросъвестно изпълнение на работата цялата заработена работна заплата!

5. В § 8 от законопроекта са уредени изцяло нови обществени отношения, които до момента не са съществували в българското трудово законодателство. Това е така, защото всъщност се налага транспониране на изискванията на Директива 2014/67 и то – в определен срок. Става въпрос за новите правомощия на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Тя вече ще осъществява безплатно административно сътрудничество чрез Информационната система на вътрешния пазар с компетентните органи на други държави-членки на Европейския съюз, държави – страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство или Конфедерация Швейцария. Според нас, това решение е правилно, тъй като поставените проблеми всъщност не са от компетентността на никоя друга държавна институция. Също така считаме, че е дадена подробна правна регламентация на тези въпроси – уредени са същността на административното сътрудничество, компетентния орган, който го извършва, видовете административно сътрудничество, случаите, при които ИА „Главна инспекция по труда“ може да откаже да уведоми за влязло в сила наказателно постановление и др. С тези предложения е направен опит да бъдат обхванати различни хипотези, които биха могли да възникнат на практика. Подкрепяме ги.
6. Видно от предложенията за промени в Кодекса на труда, става ясно, че се допълва нова точка в Допълнителните разпоредби. Новата т. 2а на § 1 от ДР на КТ е със същото съдържание като т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.¹

¹ "Група от предприятия" са две или повече свързани предприятия, като: едното предприятие по отношение на другото предприятие пряко или непряко притежава преимуществен дял от записания капитал на второто предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от второто предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на второто предприятие, или предприятията се намират под единното управление на предприятието-майка."

Във връзка с тези промени настояваме, в съответствие с изискванията на чл. 4 от Директива 2014/67, а и с цел недопускане създаването на „фирми-пощенски кутии“, с промените в Кодекса на труда да се предвиди текст, който да определя императивно предварително времетраене на трудовото правоотношение на лицето, което ще бъде командировано в рамките на предоставяне на услуги, например един месец, и едва след този срок то да бъде командировано. Такъв текст, обаче, не виждаме в ЗИДКТ. Ето защо, отново настоятелно предлагаме, на мястото на отменената т. 16 да се създаде нова т. 16 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда със следната редакция:

„т. 16 „Командироване по смисъла на чл. 121а, ал. 1, т. 1“ е изменение на вече съществуващо от поне 1 месец трудово правоотношение по взаимно съгласие на страните, при което, в изпълнение на договор за предоставяне на услуги, сключен между командированото предприятие и страната, за която са предназначени услугите, или при командироване в организация или предприятие от същата група предприятия, е уговорено работникът или служителят да изпълнява същата или друга работа на територията на друга държава-членка на Европейския съюз, в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.“

Всички наши бележки сме представили в специално становище до членовете на НСТС. Тези бележки имат своята сериозна правна аргументация в текстовете на Директива 2014/67, която следва да бъде транспонирана.

Конфедерацията подкрепя необходимите изменения в законната материя, уреждаща командированите работници в рамките на предоставяне на услуги, но не счита, че законопроектът следва да се приеме в този вид, без да се отчетат важните моменти, върху които акцентирахме по-горе.

ВМ/ТТ

ПЛАМЕН ДИМИТРОВ
ПРЕЗИДЕНТ НА КНСБ